

Dosarul nr. 2ra-1631/18

prima instanță: Judecătoria Comrat, sediul Central (Vasilii Hrapacov)

instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (Afanasii Curdov, Liudmila Caraianu, Grigori Colev)

DECIZIE

05 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătoriai

Valeriu Doagă
Svetlana Filincova
Tamara Chișca-Doneva
Galina Stratulat
Nina Vascan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de procurorul în Procuratura Unității Teritorial Autonome Găgăuzia (oficiul Central), D. Gheorghieva, în interesele Ministerului Finanțelor,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de procurorul în Procuratura Unității Teritorial Autonome Găgăuzia în interesele Ministerului Finanțelor împotriva lui Andrei Carapetean, intervenient accesoriu Inspectoratul General al Poliției cu privire la recuperarea prejudiciului cauzat statului în legătură cu procedura de extrădare,

împotriva deciziei din 17 mai 2018 a Curții de Apel Comrat, prin care s-a respins apelul declarat de procurorul în Procuratura Unității Teritorial Autonome Găgăuzia în interesele Ministerului Finanțelor și s-a menținut hotărârea din 14 februarie 2018 a Judecătoriai Comrat, sediul Central, prin care s-a respins acțiunea depusă de procurorul în Procuratura Unității Teritorial Autonome Găgăuzia în interesele Ministerului Finanțelor,

constată:

La 30 martie 2016, procurorul în Procuratura Unității Teritorial Autonome Găgăuzia (denumirea prescurtată Procuratura UTA Găgăuzia) a depus în temeiul art. 71 alin. (3) lit. c) din Codul de procedură civilă cerere de chemare în judecată în interesele Ministerului Finanțelor împotriva lui Andrei Carapetean cu privire la cu privire la recuperarea prejudiciului cauzat statului în legătură cu procedura de extrădare.

În motivarea acțiunii a menționat că, prin sentința din 20 mai 2013 a Judecătoriai Comrat, Andrei Carapetean a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (1) din Codul penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de un an și șase luni. Totodată, prin această sentință, Andrei Carapetean a fost anunțat în căutare.

La 28 octombrie 2015, Andrei Carapetean a fost extrădat din Republica Bulgaria în Republica Moldova, pentru ispășirea pedepsei aplicate prin sentința din 20 mai 2013 a Judecătorei Comrat.

În acest sens, a fost evocat faptul că Andrei Carapetean a fost etapat de către colaboratorii organelor de poliție, pe căile aeriene și din contul bugetului public național, iar costul procedurii de extrădare a constituit 65 861,66 de lei.

Prin urmare, a opinat că Andrei Carapetean, prin acțiunile sale ilegale, a cauzat bugetului public național un prejudiciu în sumă de 65 861,66 de lei, care urmează să-l compenseze.

În această ordine de idei, procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia a solicitat admiterea acțiunii și încasarea de la Andrei Carapetean în beneficiul bugetului public național suma de 65 861,66 de lei, cu titlu de recuperare a prejudiciului cauzat statului în legătură cu procedura de extrădare a acestuia în Republica Moldova; și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea protocolară din 04 octombrie 2017 a Judecătorei Comrat, sediul Central, (f.d. 75-76 recto-verso) a fost atras în proces Inspectoratul General al Poliției, în calitate de intervenient accesoriu.

Prin hotărârea din 14 februarie 2018 a Judecătorei Comrat, sediul Central, (f.d. 93, 98-100 recto-verso) acțiunea depusă de procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia în interesele Ministerului Finanțelor a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 17 mai 2018 a Curții de Apel Comrat a fost respins apelul declarat de procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia în interesele Ministerului Finanțelor și s-a menținut hotărârea din 14 februarie 2018 a Judecătorei Comrat, sediul Central.

Prima instanță și instanța de apel și-au întemeiat soluțiile adoptate pe dispozițiile art. 8 alin. (1), art. 9 alin. (1), art. 10 alin. (1), art. 11, art. 514, art. 572 alin. (1) și (2), art. 1389 alin. (1) și (2) din Codul civil; art. 227 alin. (1), (2) pct. 5) și alin. (3), art. 535 din Codul de procedură penală; Anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 10 din 05 ianuarie 2012 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la delegarea salariaților entităților din Republica Moldova; art. 11 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 371 din 01 decembrie 2006 cu privire la asistenta juridică internațională în materie penală.

În consolidarea soluțiilor sale, Judecătoria Comrat, sediul Central, și Curtea de Apel Comrat au reținut că cheltuielile suportate în legătură cu extrădarea condamnatului pentru ispășirea pedepsei nu constituie cheltuieli suportate întru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal pe cauza în care Andrei Carapetean a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (1) din Codul penal.

Mai mult decât atât, instanțele inferioare au conchis că legislația națională nu prevede compensarea din contul inculpatului sau al condamnatului a cheltuielilor suportate pentru extrădarea acestuia.

La fel, instanțele de fond au opinat că noțiunea de „acordare a asistenței juridice internaționale în materie penală” nu se încadrează în noțiunea de „cheltuieli judiciare”.

La 14 iunie 2018, procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia (oficiul Central), D. Gheorghieva, a declarat recurs în interesele Ministerului Finanțelor împotriva deciziei din 17 mai 2018 a Curții de Apel Comrat (f.d. 145-146, 148-150, 151).

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel a interpretat eronat prevederile art. 514 din Codul civil și nu a aplicat dispozițiile art. 227 și art. 229 alin. (1) din Codul de procedură penală.

În acest sens, a relevat că, Andrei Carapetean este obligat să compenseze cheltuielile suportate din bugetul public național în legătură cu procedura de extrădare a acestuia, or, această procedură a fost necesară având în vedere că el s-a ascuns de justiție.

Prin urmare, cheltuielile suportate în legătură cu această procedură urmează a fi suportate de persoana în urma acțiunilor căreia s-a născut obligația de a suporta aceste cheltuieli.

Procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia (oficiul Central), D. Gheorghieva, a solicitat admiterea recursului și casarea deciziei din 17 mai 2018 a Curții de Apel Comrat și a hotărârii din 14 februarie 2018 a Judecătoriei Comrat, sediul Central, cu pronunțarea unei hotărâri noi, prin care să fie admisă integral acțiunea.

Prin încheierea din 14 noiembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia (oficiul Central), D. Gheorghieva, în interesele Ministerului Finanțelor împotriva deciziei din 17 mai 2018 a Curții de Apel Comrat a fost considerat admisibil și transmis Colegiului lărgit pentru examinare în fond.

Examinând recursul declarat, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție îl consideră întemeiat și care urmează a fi admis, cu casarea deciziei din 17 mai 2017 a Curții de Apel Comrat, și trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, din considerentele ce succed.

În conformitate cu articolul 441 din Codul de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Prin prisma art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Articolul 444 din Codul de procedură civilă consemnează că, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces. Completul din 5 judecători decide asupra oportunității invitării tuturor participanților sau a reprezentanților acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererea de recurs.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Verificând legalitatea deciziei din 17 mai 2017 a Curții de Apel Comrat, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție vădește că instanța de apel nu a stabilit obiectul acțiunii civile și a examinat superficial cauza, iar drept consecință a adoptat o soluție nemotivată.

Or, în conformitate cu dispozițiile art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată

pe cercetarea multor aspecte, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege

La rândul său, alin. (1) al art. 240 din Codul de procedură civilă prescrie că, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii.

Conform prevederilor art. 241 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească adoptă hotărârea în numele legii. Hotărârea judecătorească constă din partea introductivă și partea dispozitivă. În cazurile prevăzute la art. 236 alin. (5), hotărârea judecătorească constă din partea introductivă, partea descriptivă, motivare și dispozitiv. Fiecare parte a hotărârii se evidențiază separat în textul acesteia. În partea introductivă se indică locul și data adoptării, denumirea instanței care o pronunță, numele membrilor completului de judecată, al grefierului, al părților și al celorlalți participanți la proces, al reprezentanților, obiectul litigiului și pretenția înaintată judecătorești, mențiunea despre caracterul public sau închis al ședinței. În partea descriptivă se indică succint pretențiile reclamantului, obiecțiile pârâtului și explicațiile celorlalți participanți la proces. În motivare se indică circumstanțele pricinii, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanța. Dispozitivul cuprinde concluzia instanței judecătorești privind admiterea sau respingerea integrală sau parțială a acțiunii, repartizarea cheltuielilor de judecată, calea și termenul de atac al hotărârii. În cazul în care instanța judecătorească stabilește modul și termenul de executare a hotărârii, dispune executarea ei imediată sau ia măsuri pentru asigurarea executării, în dispozitiv se face o mențiune în acest sens.

Conform avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătorești, o motivație și o analiză clară sunt cerințele fundamentale ale hotărârilor judecătorești și un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate.

Colegiul menționează că, art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justițiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligației instanțelor de judecată de a-și argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanțelor pricinii. Îndatorirea de a motiva coerent și unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicții între motivare și dispozitiv, constituie o garanție pentru justițiabili, în fața eventualului arbitrar judecătorec, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

Instanța de recurs consemnează că, Codul de procedură civilă consacră principiul general după care orice hotărâre judecătorească trebuie să fie motivată și să reprezinte premisa pentru soluția din dispozitiv. Aceasta dispoziție este edictată atât în interesul unei bune administrări a justiției și încrederii ce trebuie să inspire justițiabililor, cât și pentru a se da instanțelor superioare posibilitatea de a controla judecata primelor instanțe.

Pentru satisfacerea acestui principiu, judecătorii fondului sunt datori să arate motivele de fapt și de drept care au format convingerea lor, să enunțe cele constatate și dovezile care au determinat-o.

Astfel, pentru ca hotărârea judecătorească să corespundă acestor cerințe, instanța de judecată, primordial, trebuie să identifice obiectul acțiunii civile, care-l formează pretențiile reclamantului față de pârât, adresate instanței de judecată în scopul apărării propriilor drepturi și care reies din raportul material-litigios și în privința cărora instanța de judecată urmează să se expună prin hotărâre.

Prin urmare, instanței de judecată îi revine o deosebită atenție de a determina raportul material-litigios dintre părți întru constatarea corectă a specificului obiectului acțiunii civile și temeiului acestuia.

Un alt element interdependent al acțiunii civile, care trebuie să-l identifice instanța de judecată la faza incipientă a procesului civil, este temeiul juridic, adică calificarea de drept a raporturilor juridice dintre părțile litigiului. Prin prisma acestei ipoteze, instanța de judecată are obligația să califice juridic raporturile litigioase, pentru a putea stabili normele de drept material menite de a fi aplicate raportului juridic dintre părți.

Subsecvent identificării raporturilor dintre părți, instanța de judecată urmează să stabilească obiectul probațiunii în pricina dedusă judecății, circumstanță care presupune în sine conturarea faptelor juridice prin care se justifică pretențiile și obiecțiile părților și fără de care este imposibilă soluționarea justă a litigiului.

Din conținutul pretențiilor formulate de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia în interesele Ministerului Finanțelor se atestă că obiectul material al acțiunii civile îl formează pretinsa obligație a lui Andrei Carapetean de a repara statului un pretins prejudiciu cauzat în sumă de 65 861,66 de lei, în legătură cu extrădarea acestuia în Republica Moldova.

În acest sens, Procuratura UTA Găgăuzia a invocat că pretinsa obligație a lui Andrei Carapetean a luat naștere în temeiul art. 227 alin. (2) pct. 5) din Codul de procedură penală și în baza sentinței din 20 mai 2013 a Judecătoriei Comrat, prin care Andrei Carapetean a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (1) din Codul penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de un an și șase luni, și fiind anunțat în căutare.

În această ordine de idei, Colegiul vădește că, înainte de a judeca cauza, instanțele de fond urmau să identifice raporturile obligaționale dintre părți și temeiul juridic al acestora.

Or, conform articolului 514 din Codul civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Astfel, pentru a constata existența unui raport juridic concret sunt necesare stabilirea două premise interdependente: norma juridică și fapta.

Sensul autentic al art. 514 din Codul civil decelează că obligațiile civile se pot naște din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii. Faptele juridice *lato sensu* se împart în: acte juridice – acțiuni omenești săvârșite cu intenția de a produce efecte juridice – și fapte juridice propriu-zise sau în sens restrâns al cuvântului – acțiuni omenești săvârșite fără intenția de a produce efecte juridice, efecte care, totuși, se produc în puterea legii.

În speță, însă, din analiza deciziei din 17 mai 2018 a Curții de Apel Comrat și a hotărârii din 14 februarie 2018 a Judecătorei Comrat, sediul Central, rezultă că instanțele inferioare nu a efectuat o cercetare multiaspectuală a circumstanțelor cauzei, întru constatarea raporturilor juridice între stat și Andrei Carapetean, și care ar produce efecte juridice, prin prisma normelor legale.

La capitolul dat este remarcabil că, în speță, se revendică recuperarea prejudiciului cauzat statului în legătură cu procedura de extrădare a lui Andrei Carapetean în Republica Moldova, întru executarea pedepsei penale cu închisoarea, aplicată prin sentința din 20 mai 2013 a Judecătorei Comrat.

Astfel, se atestă faptul că, judecarea cauzei penale de învinuire a lui Andrei Carapetean, care s-a finalizat cu adoptarea sentinței din 20 mai 2013 a Judecătorei Comrat, a avut loc în lipsa acestuia, el odată cu condamnarea fiind anunțat și în căutare.

Respectiv, se constată că extrădarea lui Andrei Carapetean în Republica Moldova a fost efectuată întru punerea în executare a sentinței din 20 mai 2013 a Judecătorei Comrat.

În această ordine de idei, Colegiul vădește că instanțele inferioare nu au elucidat pe deplin scopul extrădării lui Andrei Carapetean în Republica Moldova. Or, aceasta acțiune a constituit o măsură de asigurare a executării sentinței din 20 mai 2013 a Judecătorei Comrat. Prin urmare, instanțele de fond urmau să verifice dacă această acțiune este parte componentă a fazelor unui proces penal, care este divizat în trei faze obligatorii: urmărirea penală, judecarea cauzei și executarea hotărârii judecătorești.

La rândul său, executarea hotărârii judecătorești penale cuprinde activitățile instanței de judecată de punere în aplicare a acestora, precum și soluționarea unor chestiuni apărute în timpul și după executarea pedepselor penale. Astfel, la această fază instanța de judecată poate soluția chestiunile privind amânarea executării sentinței, executarea acesteia în cazul când există și alte sentințe neexecutate, cererile de stingere și reabilitare înainte de termen și alte chestiuni procedurale.

Ipoteza dată presupune că, pentru a constata raporturile material-juridice între stat și Andrei Carapetean, care ar putea forma obiectul prezentei acțiuni civile, instanțele de judecată aveau obligația pozitivă de a verifica dacă extrădarea lui Andrei Carapetean în Republica Moldova, ca măsură de asigurare a executării sentinței din 20 mai 2013 a Judecătorei Comrat, se încadrează în faza de executare a hotărârii judecătorești.

Or, stabilirea acestei circumstanțe este vitală pentru a stabili normele juridice care guvernează presupusul raport material-litigios, sau cu alte cuvinte temeiul juridic al acțiunii. Neconstatarea faptelor descrise supra împiedică încadrarea juridică al presupusului raport juridic și face imposibilă identificarea normelor de drept material în temeiul cărora Andrei Carapetean este obligat de a repara statului prejudiciul cauzat în legătura cu procedura de extrădare a sa în Republica Moldova.

Sub acest aspect, Colegiul apreciază ca fiind neîntemeiată concluzia instanțelor inferioare, precum că „legislația națională nu prevede un mecanism de compensarea din contul inculpatului sau al condamnatului a cheltuielilor suportate pentru extrădarea acestuia”.

Or, Capitolul II din Codul de procedură penală (cheltuielile judiciare) stipulează instituția compensării cheltuielilor de judecată. În acest sens, articolul

227 alin. (1) prevede că, cheltuielile judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.

Astfel, Colegiul consideră că, din moment ce instanțele de fond nu au stabilit dacă procedura de extrădarea lui Andrei Carapetean în Republica Moldova constituie una din etapele fazelor procesului penal, este prematură concluzia că „...cheltuielile suportate în legătură cu extrădarea condamnatului pentru ispășirea pedepsei nu constituie cheltuieli suportate întru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal...”

Deopotrivă, instanța de recurs notează că hotărârile judecătorești ce constituie obiectul recursului nu conțin o motivare clară în privința aplicabilității în procesul civil a normelor procedural penale, ca norme materiale.

La caz, urmează a fi verificat faptul dacă legea procedural penală poate constitui izvor de drept în procesul civil. Or, deși procedura civilă și cea penală sunt ghidate de principii generale comune, totuși acestea se disting prin ramurile de drept material, care constituie temeiul juridic al procesului.

Cu atât mai mult că, în conformitate cu prevederile articolului 2 din Codul de procedură civilă, (1) procedura de judecare a cauzelor civile în instanțele judecătorești de drept comun și în cele specializate este stabilită de Constituția Republicii Moldova, de hotărârile și deciziile Curții Europene a Drepturilor Omului, de hotărârile Curții Constituționale, de prezentul cod și de alte legi organice. Normele de drept procedural civil din alte legi trebuie să corespundă dispozițiilor fundamentale ale Constituției Republicii Moldova și prezentului cod. (2) În caz de coliziune între normele prezentului cod și prevederile Constituției Republicii Moldova, se aplică prevederile Constituției, iar în caz de discordanță între normele prezentului cod și cele ale unei alte legi organice, se aplică reglementările legii adoptate ulterior.

Finalmente, corelând circumstanțele expuse supra cu normele legale precitate, instanța de recurs ajunge la concluzia că, rejudecând cauza în fond, instanța de apel nu a stabilit obiectul acțiunii civile, a examinat superficial cauza și nu a efectuat un control judiciar amplu a hotărârii primei instanțe, circumstanță ce a generat adoptarea unei soluții greșite și nemotivate.

La capitolul legalității hotărârilor instanței de judecată, CtEDO a statuat în repetate rânduri necesitatea motivării hotărârilor instanței, unde funcția unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Dreptul de a fi auzit include nu doar posibilitatea de a aduce argumente instanței, dar de asemenea o obligație corespunzătoare a instanței de a arăta motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse. CtEDO a menționat că, este motivată în mod corespunzător o decizie care permite părților să facă uz efectiv de dreptul lor de a face apel (Hirvisaari împotriva Finlande).

În acest sens se reține că actul judecătoresc trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clar, înțeles de părțile implicate în litigiu și să răspundă în mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de către părți, ceea ce în speță lipsește.

Dat fiind faptul că instanța de apel a emis o decizie cu încălcarea normelor de drept procedural, iar lichidarea acestor lacune în cadrul procedurii de examinare în recurs nu este posibilă, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia necesității admiterii recursului declarat de procurorul în Procuratura Unității Teritoriale Autonome

Găgăuzia (oficiul Central), D. Gheorghieva, în interesele Ministerului Finanțelor, și casării deciziei din 17 mai 2017 a Curții de Apel Comrat, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Comrat, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate și rejudecând cauza să elucideze toate circumstanțele importante pentru justa soluționare a speței, să o examineze multiaspectual și să respecte normele și garanțiile ce guvernează examinarea cauzelor în procedură civilă, iar drept consecință să emită o hotărâre legală și întemeiată cu respectarea normelor de drept material și procedural pertinente speței.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) și art. 445 alin. (2) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de procurorul în Procuratura Unității Teritorial Autonome Găgăuzia (oficiul Central), D. Gheorghieva, în interesele Ministerului Finanțelor, împotriva deciziei din 17 mai 2018 a Curții de Apel Comrat.

Se casează decizia din 17 mai 2017 a Curții de Apel Comrat, adoptată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de procurorul în Procuratura Unității Teritorial Autonome Găgăuzia în interesele Ministerului Finanțelor împotriva lui Andrei Carapetean, intervenient accesoriu Inspectoratul General al Poliției cu privire la recuperarea prejudiciului cauzat statului în legătură cu procedura de extrădare, și se trimite cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Comrat, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Svetlana Filincova

Tamara Chișca-Doneva

Galina Stratulat

Nina Vascan